

O rugăciune înțeleaptă

Pastor LAZĂR GOG
Biserica Penticostală
EMANUEL,
Anaheim, CA, SUA

Mesaj predicat în Biserica
Penticostală Filadelfia
din București

Voi începe cu această afirmație care ne cuprinde pe toți. Una dintre deficiențele noastre, ale celor mai mulți este rugăciunea. Ne găsim greu timp să ne rugăm dimineața și seara, când mergem la culcare, dar ne găsim greu timp și să stăm în luptă spirituală, în rugăciune, înaintea Domnului. Una dintre cele mai mari demonstrații de smerenie pe care le poate avea un credincios este rugăciunea, pentru că atunci când ne rugăm, recunoaștem că nu suntem nimic și că depindem de cineva mai mare, de Dumnezeu. De aceea, rugăciunea ar trebui să fie mai prezentă în viața noastră, mai evidentă în viața fiecăruia dintre noi, începând cu slujitorii de la amvon, cei ce cântă și cu oricine calcă în Casa lui Dumnezeu și spune: „îmi place să umblu smerit cu Domnul”. Smerenia cea mai frumoasă și cea mai modestă este să te pleci pe genunchi, să recunoști că ești mic, dar ai un Dumnezeu mare, de care depinzi. Asta să fie făcut zilnic, ori de câte ori ai posibilitatea.

Dumnezeu mi-a pus azi pe inimă un subiect despre rugăciune pe care l-am intitulat: **O rugăciune înțeleaptă**.

Iabeț s-a rugat trei lucruri. Am să vi le prezint într-o formă pe care noi în teologie o numim formă aliterată, adică fiecare idee principală începe cu aceeași literă, pentru ca să memorăm mai ușor și să putem pune la inimă Cuvântul lui Dumnezeu. Ce este înțelept la rugăciunea lui Iaabeț? El cere trei lucruri.

Primul lucru pe care îl cere Iaabeț este **puterea lui Dumnezeu**. Uitați ce spune el: „*Dacă mă vei binecuvânta și-mi vei întinde hotarele*”. Iaabeț a știut că el nu poate merge mai departe, pentru că în vers.9 din același capitol 4, el a cunoscut istoria lui: „*Iaabeț era mai cu vază decât frații săi; mama sa i-a pus numele Iaabeț (trist) zicând: „Pentru că l-am născut cu durere.”*” Iaabeț s-a tras dintr-o familie de oameni săraci și nevoiași, o familie numeroasă, și atunci când s-a născut, i-au pus numele „trist”. Nu este cel mai potrivit nume. Cunoscându-și condiția și situația Iaabeț a zis: „nu pot să rămân în starea aceasta” și și-a pus de gând, nu ca să se mândrească, și-a pus de gând să se ridice deasupra circumstanței în care s-a născut și a crescut. Și a fost atât de persistent în această direcție, încât și-a depășit toți frații și a devenit mai cu vază între ei. De ce? Pentru că a învățat să se smerească și să depindă de Domnul. A învățat să facă înaintea lui Dumnezeu rugăciune înțeleaptă și primul lucru pe care l-a cerut a fost – putere de la Dumnezeu.

Dacă vrei să-ți depășești condiția prin putere personală, n-ai putea să faci lucrul acesta. Dacă nu depindem de Domnul în fiecare zi, ne împotmolim în fiecare zi.

Și când s-a rugat pentru putere, cel puțin trei direcții din viața lui Iaabeț s-au schimbat. Iaabeț a avut nevoie de **putere pentru caracter**. Astăzi se vorbește mult despre oameni mari, oameni influenți – fotbaliști, actori, politicieni – oameni cu nume, însă, dacă, lângă numele mare pe care îl ai, nu ai caracter - ești o nimica.

Dacă vrei să-ți depășești condiția, ai nevoie de caracter, dacă vrem să putem să influențăm lumea de afară în societatea asta care arată așa cum arată, trebuie să fim ceea ce vorbim. Degeaba vorbim un lucru și trăim altceva. Oamenii mici în caracter sunt oameni lipsiți de influență și Biserica lui Dumnezeu trebuie să fie un popor puternic în caracter. Să trăim ca pentru Domnul, să trăim cu sfințenie, să trăim ca oameni care împlinim ceea ce cunoaștem. Când se uită cineva la noi să poată să spună: cu siguranță sunteți copiii lui Dumnezeu.

E nevoie de caracter. Și ca părinți, trebuie să infuzăm caracter în copiii noștri, ca lucrători mai în vârstă, trebuie să infuzăm și să inspirăm caracter în tinerii noștri, trebuie caracter în cor, în păstori, în toate departamentele bisericii, în toți oamenii din biserică, în tineri și bătrâni. Dar nu poți de la tine, trebuie putere. Și când ai această putere de la Dumnezeu, caracterul tău influențează în bine.

Dumnezeu ne-a binecuvântat cu doi fii. Acum sunt căsătoriți și la rândul lor au copii. Pe vremea când erau la liceu, i-am înscris la instrumente muzicale în cadrul liceului, unde au cântat în orchestra simfonică și de jazz. Într-o zi am primit din partea liceului o notiță prin care ne spunea așa: „Orchestra liceului nostru, atât cea simfonică, cât și cea de jazz este invitată special în Orlando, Florida.” Acolo se află Disney World, cel mai mare parc de distracții și de divertisment din lume. Din când în când, acest Disney World invită orchestre din licee și facultăți ca să stea 2-3 zile în incinta lor și să cânte pentru vizitatorii de acolo. Și ne-au mai scris așa:

„Băieții dvs. sunt rugați să participe acolo. Disney World plătește o parte din călătorie și hotel, liceul plătește o parte și dacă dvs. plătiți o parte (a treia parte) pot merge.” Sigur că ne-am bucurat, era o experiență pentru ei. Și s-au dus la Disney World. Acolo, când a venit timpul mesei, băieții mei și-au pus mâncarea pe masă, s-au ridicat în picioare și au început să se roage între cei 900 de elevi care se aflau în acel moment în sala de mese. (Eu cu soția i-am învățat să nu se rușineze de Domnul și să se roage Domnului oriunde s-ar găsi, în restaurant, hotel sau avion, să stea jos și să își plece capul înaintea Domnului, să se roage și să îi mulțumească Domnului pentru mâncare.) Cei din jur când i-au văzut, au început să râdă de ei și să-i batjocorească. Însă ei nu s-au deranjat, și-au terminat rugăciunea și apoi au mâncat. La a doua masă au procedat la fel. Au râs câțiva de ei, dar

„*Iaabeț a chemat pe Dumnezeu lui Israel și a zis: «Dacă mă vei binecuvânta și-mi vei întinde hotarele, dacă mâna Ta va fi cu mine și dacă mă vei feri de nenorocire, așa încât să nu fiu în suferință!...» Și Dumnezeu i-a dat ce ceruse.”* (1 Cron. 4.10)

(click aici pentru continuare)